

56. OBLETNICA DRUŠTVA SLOVENSKA PRISTAVA

“S Prešernovo Zdravljico, naprej v bodočnost”, to je bilo geslo 56. obletnice naše drage Pristave.

Kot naslikano, jutro je bilo sončno in prijetno hladno. Zelena Pristava je blestela v vsej polnosti, saj zato je poskrbela ekipa pridnih sodelavcev, ki so skozi cel teden po malem pripravljali prostor za ta dogodek.

Zastave so bile na drogovih in družine z majhnimi otroki, vsi oblečeni v narodnih nošah, od staršev do najmanjšega, so povzdignile praznik.

Gostje so se počasi zbirali, kot tudi pristavčani in mladina iz drugih domov, saj ta dan se je vršil tudi Mladinski športni dan z odbojko in nogometom.

Ob napovedani uri je ga. Lučka Jereb Oblak otvorila praznik s pozdravnimi besedami. Sledilo je dviganje zastav ob petju slovenske in argentinske himne.

Nato smo se pomaknili v zgornje prostore kjer nas je čakal č. g. Franci Cukjati z mini-stranti, tako kot moški pevski zbor “Prosvetno društvo Anton Bezenšek Frankolovo” iz Slovenije, ki nam je z ubranim lepim petjem oplešal sv. mašo. Za konec in s sodelovanjem vseh, smo navdušeno zapeli *Marija skoz življenje!*

Č.g. Franci Cukjati nam je v pridigi omenil da se najprej Bogu zahvalimo za leto za nami in se priporočimo za naprej. Zatem je opisal prvotni namen naših skupnih domov, saj so jih naši predniki zgradili za ohranitev vere in kulture, zato so najprej poskrbeli za sv. maše in duhovno življenje. Gradilo se je vse na Božji modrosti.

Po končani božji daritvi smo se pomaknili v spodnje prostore, kjer smo bili deležni izvrstnega kosila, ki je bilo pripravljeno z veliko ljubeznijo.

Ob prijetnim klepetu s prijatelji in znanci je čas hitro minil in smo se zopet vrnili v zgornjo dvorano, kjer je bil oder pripravljen in okrašen za to priliko. Ker je bilo število pevcev kar veliko je bil tudi oder povečan, da je bilo bolj svečano.

Kot v jutranjih urah je tudi tokrat napovedovala ga. Lučka Jereb Oblak, saj je na skrbi imela povezavo celotnega dne.

Sledili so pozdravi. Najprej predsednika Zedinjene Slovenije, inž. Jureta Komarja, nato predstavnice Veleposlaništva Republike Slovenije v Buenos Airesu ge. Tije Kuhar in predsednika Društva Pristava, inž. Bineta Magistra ml.

Slavnostni govor je imela ga. Cirila Pernišek Žužek. Pozdravila nas je s Prešernovimi verzmi naše himne:

*“Žive naj vsi narodi,
ki hrepene dočakat dan,
da koder sonce hodi,
prepir iz sveta bo pregnan.”*

Omenila je še drugi verz

*“Edinost, sreča, sprava,
k nam nazaj se vrnejo,
otrok kar ima Slava,
vsi naj si v roke sežejo.”*

Dodala, katera je bila vroča želja našega dragega Prešerna, ko je izlival svoja čustva v pesmi:

Edinost, sreča, sprava med brati, prepir pa naj bi bil, iz sveta izgnan!

Zelo čuteče nam je opisala spomine na organizirano skupnost v taborišču in potem, ko so prišli v Argentino. S kakšnim trudom in ljubeznijo so naši starši gradili skupne domove, takrat ko marsikdo še svojega ni imel.

Sledila je predstavitev zbora iz Slovenije. Ga. Lučka je opisala njihovo delo in program za ta koncert. Omenila je, da so imeli namen te turneje že leta 2020, a na žalost jo je pandemija prekinila.

Zatem so pevci prišli na oder, zborovodja Matevž Pušnik je stopil pred zbor in so korajžno zapeli *“Oj Triglav moj dom”* Jakoba Aljaža. Pesem je žela močan aplavz.

Na oder je stopila zborovska napovedovalka in naslovila naslednje pesmi:

“Imel sem ljubi dve”, Josip Ipavec – *“Rož, podjuna, zila”,* Pavel Kernjak – *“Domov v slovenski kraj”,* France Cigan – *“Večerni Ave”,* Anton Foerster – *“Js pa moj hvažek”,* Pavle Kernjak – *“O kresu”,* Peter Jereb – *“Nos”,* Hraboslav Volarič – *“Na golici”,* Slavko in Vilko Avsenik – *“Na Vipavskem”,* Rado Simoniti.

Ob izvrstni izvedbi pesmi so želi močan aplavz. A s tem še ni bilo zaključeno. Pridružil se je Moški pevski zbor, ki ga vodi Matjaž Rožanec. Skupaj so zapeli *“Slovenec sem”,* Gustav Ipavec. Nato se jim je še pridružil ansambel Sekstakord in so navdušeno zapeli *“Slovenija, od kod lepote tvoje”,* Marjan Stare in *“Večer na Robleku”,* dr. Ferry Souvan.

Po dolgim in močnim aplavzu, so nam še poklonili BIS, saj si je navdušena publika želela še in še.

Nato so prišle zahvale in razdelitev spominčkov.

Po kulturnem programu so športniki zaključili finale dneva, v odbojki in nogometu, saj so jih bili prekinili. Nato je prišla razdelitev pokalov, katerih so bili deležni, v odbojki, sanhuška dekleta, in sanhuški fantje v nogometu, za kar jim čestitamo.

A s tem še ni bilo končano. Na odru so se pojavili fantje ansambla Sekstakord iz Slovenije in z glasbo navdušili publiko, ki se je zavrtela do pozne ure.

Za konec še hvala Bogu za lepo vreme in lepe trenutke, ki smo jih bili deležni.

Še imamo upanje, da bomo šli

“S Prešernovo Zdravljico naprej v bodočnost!”

MJP

Spoštovani gostje, dragi Pristavčani.

“S Prešernovo Zdravljico naprej v bodočnost” je geslo 56. obletnice naše drage Pristave.

“Žive naj vsi narodi, ki hrepene dočakat dan, ko koder sonce hodi, prepir iz sveta bo pregnan”

In v drugem verzu: *“Edinost, sreča, sprava, k nam naj se vrnejo, otrok kar ima Slava, vsi naj si v roke sežejo.”*

Kaj je bila torej vroča želja našega dragega Prešerna, ko je izlival svoja čustva v pesem:

Edinost, sreča, sprava med brati. Prepir pa naj bi bil iz sveta izgnan.

Moj oče je večkrat rekel: Bog je Izraelce 40 let vodil skozi puščavo, da jih je očistil poganstva in suženjske miselnosti, kateri so podlegli v Egiptu. Nas Slovence je pa 4 leta vzgajal v taboriščih, da smo se naučili skupnega, vzajemnega dela.

Danes sem prepričana, da je imel prav.

V taborišču smo vsi delali za vse. Učiteljice so zbrale otroke v osnovni šoli, profesorji so ustanovili gimnazijo, pevci so se združili v pevski zbor, igralska družina je organizirala gledališče, mizarski mojster je izdeloval skromno pohištvo in učil mlade fante mizarstva. Mehanik je našel na polju razbito angleško letalo. Pobral je ves aluminij in naredil lične sklede, vaze in kozarce. Pometač je čistil taboriščne ceste. Še celo gasilce smo imeli. In še in še. Vse delo je bilo brezplačno, vsi so delali za skupnost.

Naši dušni pastirji so skrbeli za našo duhovno rast in bili naša največja opora v tistih težkih časih, zlasti v prvih mesecih begunstva, tistih bridkih dneh v Vetrinju.

Naš dobri prijatelj John Corsellis, ki je bil takrat oficir v angleški vojski, nam je pripovedoval kako so angleški poveljniki začudeni nad organizacijo v slovenskih taboriščih. Nobena druga narodnostna skupina ni bila tega zmožna. Ni jim bilo treba zdrževati reda, uredili smo se sami.

Tukaj naj omenim, da so k temu veliko pripomogli ljudje, ki so bili že v domovini vzgajeni v kulturnih, verskih in športnih organizacijah in nekateri že pred vojno pri Orlih.

Po prihodu v Argentino nismo Slovenci imeli nobenega lastnega, skupnega prostora. Gostovali smo po argentinskih cerkvah in zavodih. Naselili smo se v okolici mesta Buenos Aires, nekateri bolj junaški pa so se podali v Mendoza, Bariloche in še drugam. Tako so se naselile večje skupine v San Justo, Ramos Mejii, Moronu, San Martinu, Carapachaju in Lanusu. Potreba po skupnem prostoru je bila vedno večja.

V Moronu je bila naprodaj velika parcela

1.600 km². Lep prostor za skupni dom in igrišče za mladino. Ustanovila se je delniška družba, ki je zbrala denar za nakup zemljišča. 16. junija 1951 je bila podpisana kupna pogodba. Sledil je dolg in zapleten sodnijski postopek.

Kljub temu so Pristavčani pričeli z delom. Najprej so ogradili in počistili zemljišče, nato so postavili zasilne zgradbe, ki so dolgo služile za vse mogoče namene.

Dne 21. januarja 1968 pa smo praznovali “Prvi Pristavski dan”. Položen in blagoslovljen je bil temeljni kamen tega poslopja.

Takoj nato je pričela gradnja. Nešteto ur so naši predniki posvetili delu pri gradnji. Nobenega plačila niso pričakovali za to. Delali so iz ljubezni. Gradili so dolga leta in še potem dodajali razne prostore. Dvorano so uredili tako, da služi kot cerkev za službo božjo in kot dvorana za kulturne prireditve.

Delo na Pristavi pa ni samo zidarsko. Vsaka prireditev, bodisi kulturna, socialna, športna ali verska pomeni veliko dela s pripravo, izvedbo in nato pospravo. Vse to delo je skupno, večinoma brezplačno, vse iz dobre volje sodelavcev. Zbere se skupina Pristavčanov, si razdelijo delo in nato vsak večer in ob sobotah vsak izvršuje delo, ki ga je prevzel.

Pomislimo samo na naše učiteljice. Vsako soboto posvetijo celo dopoldne šoli na Pristavi in potem še med tednom mnogo ur pripravi učne snovi. In vse to iz ljubezni, brezplačno.

Skozi leta je vrsta naših dušnih pastirjev skrbela za našo duhovno rast, mnogi sedaj že pokojni. Danes pa imamo našega zvestega župnika č.g. Francija Cukjatija.

Potem imamo skupino, ki dela v kuhinji in pripravljala kosilo ali večerjo za 60 ali 100 oseb. Nič se samo ne skuha, vse je treba pripraviti. Lahko bi naštevati še dolgo vrsto raznih opravkov.

To že ni več tisti rod, ki se je naučil v taborišču dela za skupnost. To so potomci, ki po njihovem zgledu nadaljujejo delo.

Edinost, sreča in sprava. O tem je sanjal Prešeren v svoji pesmi. Lahko rečemo, da se je tukaj izpolnila njegova želja. Bili so edini med seboj v načrtih. Srečni, ker so delali iz ljubezni. Da so nastali spori in nesporazumi je gotovo. Bila pa je tudi sprava, včasih težka, a bila je.

Hvala vsem tistim, ki so nas naučili skupnega dela. Hvala vsem, ki ga sedaj nadaljujejo in upajmo, da ga bodo posredovali novim rodovom, saj gremo

*S Prešernovo Zdravljico
naprej v bodočnost!*

Cirila Pernišek Žužek

BIL JE PREKRASEN DAN! | Obisk RAST-i LII v Cottolengo in Svetišče Marije iz Schöenstatta

V soboto, 21. oktobra, smo letošnji maturanti Srednješolskega tečaja ravn. Marka Bajuka obiskali Don Orionetovo ustanovo Pequeño Cottolengo v Claypolah in Svetišče Marije iz Schöenstatta v Florencio Varela. Spremljali so nas gospod Franci Cukjati, prof. Mirjam Oblak in Tomaž Godec.

Pequeño Cottolengo je ustanovil Luis Oriene. To je kraj, v katerem živijo telesno in duševno prizadete osebe vseh starosti. Nekateri od teh so bili zapuščeni pred vrati te ustanove, drugi so ostali brez sorodnikov, nekateri pa prihajajo iz zelo revnih družin. V Cottolengu zelo lepo skrbijo zanje zato stanovalci v njem pridobijo veselje do življenja in veliko ljubezni. Don Oriene je pravil, da je Cottolengo kot luč svetilnika, ki močno žari in je priča boljšega sveta, bolj pravičnega in inkluzivnega. Zato so v Pequeño Cottolengu verni in neverni, profesionalci in prostovoljci, vsi s srcem delajo in se žrtvujejo, da bi se ljudje v njem počutili bolj ljubljene.

Ko smo se pripeljali v Cottolengo smo najprej izložili iz skupnega kombija vse kar smo prinesli za bolne in prizadete. Sprejela nas je gospa-prostovoljka, ki nam je prijazno

razložila o delovanju ustanove. Z njo smo obiskali najprej veliko svetišče kjer je tudi nestrohnjeno Orionetovo srce in nato šli v kapelo Najsvetejšega, kjer smo vsi skupaj zmolili in zapeli. Nadaljevali smo dan z obiskom raznih ženskih in moških oddelkov. Bili so med kosilom, a kljub temu so nas veselo sprejeli. Zapeli smo jim nekaj slovenskih in argentinskih pesmi in se tudi pogovarjali z bolniki, čutili smo, da smo jim razveselili dan. V Cottolengu je tudi hiša redovnih sester: Pequeñas hermanas misioneras de la caridad (Male misionarke, sestre usmiljenja), to so slepe sestre »Sacramentinas«, katerih red je tudi ustanovil Don Luis Oriene. Njihovo posebno poslanstvo je češčenje pred Najsvetejšim in molitev za vse človeštvo, kljub nevidnosti delajo razna ročna dela, predvsem rožne vence. Ena od sester nam je povedala o tem kako je prišla do lastnega poklica, z velikim navdušenjem je nam pričala o svojem življenju in poslanstvu v tem redu. Za slovo nam je v njihovi kapeli posvetila zelo lepo pesem.

Po obiskih paviljonov in sester Zakramentink smo šli na velik vrt kjer smo imeli skupno

kosilo in prosti čas, veliko smo se pogovarjali in tudi igrali nekaj skupnih iger, lepo sončno vreme nas je tudi spremljalo.

Obisk Cottolenga je bilo za našo skupino posebno doživetje, nekaj novega za vse nas. Prevezla nas je predvsem ljubeznivost in prisrčnost vseh, ki delajo v njem, pozornost in prijaznost do prizadetih. Prevzeli so nas tudi urejeni, barviti in lepo vzdrževani prostori.

Okoli tretje ure smo s kombijem nadaljevali našo pot v Florencio Varela, v Instituto Secular Marije iz Schöenstatta. To je mednarodno delo, ki ga je ustanovil nemški pater Jože Kentenich in kjer delujejo redovniške sestre, ki skrbijo za duhovne vaje in srečanja. Izročiti se Mariji, prepustiti se Njenim rokam, je del Schöenstattske duhovnosti. To Marijino Svetišče in vsa njena okolica so nekaj čudovitega! Krasno vzdrževani park z rožami in drevesi, tudi Marijina kapela in velika cerkev posvečena Bogu Očetu sta zelo lepo okrašeni. Sprejela nas je redovnica, ki nam je podala nekaj globokih misli za življenje. Nato smo imeli nekaj časa, da

smo se lahko sprehajali po krasnem parku, potem smo opravili tudi nekaj skupnih in individualnih dejavnosti. Dan smo zaključili s sveto mašo v majhni kapeli posvečeni Mariji iz Schöenstatta, kjer je g. Franci blagoslovil tudi rožne vence in spominske podobice, ki jih smo dobili v dar od voditeljev.

Preživeli smo poseben dan! V Cottolengu smo se lahko prepričali in sedaj lahko bolj razumemo, kako je kljub oviram in težavam človek lahko srečen. Bog nikogar ne zapusti, ima vedno odprto srce in roke, da se k Njemu zatečemo. Našli smo ga v Cottolengu med bolnimi brati in sestrami ter tudi v Schöenstattu. Hvaležni smo Njemu in Mariji za preživetje dan!

RAST LII

SLOVENSKA SOPRANISTKA SABINA CVILAK V TEATRU COLON

V kratkem času smo imeli priložnost videti in poslušati v operi dve slovenski sopranistki, Elviro Hasanagič ter Rebeko Lokar. Letos pa nas je obiskala Sabina Cvilak, in sicer je nastopila v programu za abonma buenosaireske filharmonije. Mednarodna kariera jo je peljala od rojstnega Maribora do Dunaja, Nemčije, Francije, Amerike, Tokia, Anglije, Finske, Švedske, Španije, Kitajske, Tajvana in še kam. Bila je štipendistka sklada Herberta von Karajana, članica dunajske Državne opere ter postala prejemnica Glazerjeve listine, Prešernove nagrade in Smerkoljeve nagrade. Dolga leta samostojna umetnica, sedaj prvakinja Mariborske operne hiše.

Tokrat je v Colonu nastopila v sopranski vlogi Lirične simfonije Alexandra von Zemlinskyja, skupaj z baritonistom Carlesom Pachonom ter pod taktirko Srbe Dinić. "Lirično simfonijo" je Zemlinsky zložil v enem letu med 1922 in 1923 v obliki cikla sedmih pesmi na poezijo bengalskega pesnika Rabindranatha Tagoreja (1861–1941), prevedeno v nemščino, za orkester, sopran in bariton. To delo močno spominja na Mahlerjevo »Das Lied von der Erde«, a za Pesem zemlje je Mahler izbral kitajske verze – eksotika je bila v tistem postromantičnem času zelo cenjena.

A naj nam sama Sabina kaj pove o sebi,

gostovanju, vtisih ...

→ **Predno ste dospeli v Buenos Aires, ste gotovo imeli neko imaginarno predstavo; se je ta slika uresničila, je bila realnost drugačna, morda celo zelo drugačna?**

Buenos Aires je mesto, ki zelo preseneti, čeprav sem pričakovala veliko. Očarala me je neizmerena razsežnost kulture, številni teatri, muzeji, topli ljudje. Zelo evropsko se meša z latinskimi in ustvarja en zelo zanimiv konglomerat kulture. Pa tudi nezavidljive ekonomske razmere, inflacija, borbe malih ljudi potiskajo družbo v nenehen razvoj in ustvarjanje. Mesto gotovo ne pusti nikogar ravnodušnega in vsakomur odpira nove razsežnosti in vzpodbuja ideje.

→ **Marsikateri pevec je znal povedati, ko je prvič stopil na colonski oder, da ga je prijel strah, kako napolniti z glasom tako velik prostor. Kako ste se vi počutili tisti prvi trenutek na prosceniju?**

Gledališče Colon je znano kot največje klasično gledališče in še preden sem prispela tja, sem čutila eno veliko spoštovanje. Vendar ko se postaviš na te odrske deske, ti veličina in lepota gledališča dasta dodaten zagon in pogum, da na odru razpreš krila. Strah je popolnoma izginil. Ostala je le glasba in hvaležnost, da imam možnost nastopati na tem neverjetnem odru. Izkušnja, ki hipoma zasvoji.

→ **Orkester je dober. Kako ste se počutili med glasbeniki, z dirigentom, kolegom baritonistom, nasploh v teatru?**

Zemlinsky si je za svojo simfonijo zamislil res veliko zasedbo orkestra. Njihov orkester se je zelo suvereno in z neverjetno strastjo prebijal čez zelo zahtevno partituro. Pri tem delu so zelo pomembne barve v glasbi in znali so jih zelo dobro poiskati. Želela bi si, da bi bilo koncertov več. Tako bi lahko spremljali razvoj samega dela z izkušnjo. Mi smo imeli samo en poizkus in mislim, da nam je uspel izjemno.

→ **Nekaj časa ste si vzeli tudi za ogled pomembnih znamenitosti v mestu, zanimivih četrti. Kakšne vtise ste dobili, kaj vam bo ostalo v spominu?**

Med obiskom mesta sem imela možnost malce raziskati kotičke in seveda sem navdušena. Verjetno pa bi se morala še precejkrat vrniti, da bi začutila in še bolj spoznala utrip mesta. Upam, da kmalu spet. Kavarnice, gledališča, muzeji, tango, dobra hrana kličejo po ponovni vrnitvi.

→ **Za naprej imate seveda v programu predstave, opere, koncerte. Kaj pripravljate in kje boste nastopali?**

Tale sezona je posvečena Pucciniju, saj poteka njegovo leto. V domačem gledališču pripravljam novo premiero njegove opere La Rondine (Lastovica), ponovitve Manon Lescaut in Tosca, ponovila pa se bo tudi Turandot. Tako da bo leto res v veliki meri posvečeno Pucciniju. Imam tudi nekaj koncertov in v bližnji prihodnosti muzikal Evita, za katerega sem našla obilo navdihov prav v Buenos Airesu. Znanje o njej iz mojega obdobja tukaj je neprecenljivo.

→ **Vaš repertoar je obsežen. Je morda kakšna operna vloga, ki je vam posebno ljubša, čeprav predvidevam, da ni ena sama? Katera vas pa še čaka?**

Zelo so mi všeč operne vloge, ki zahtevajo kompleksno igro in velik osebni razvoj likov na odru. Moj najljubši komponist je Richard Strauss, obožujem pa tudi Janacka, Wagnerja in Puccinija ... Ena mojih prepoznavnejših vlog je gotovo Mimi iz La Boheme, ki mi je odprla vrata v marsikatero operno hišo po svetu, pa morda Maddalena iz Andree Chenierja, ki sem jo pela tudi v produkciji z Andree Boccellijem. Izmed koncertov pa Brittnov Vojni rekviem, ki sem ga poustvarila v Royal Albert Hallu v Londonu in Carnegie Hallu v New Yorku in ki predstavlja eno najbolj aktualnih del, še posebej v tem neuravnovešenem času v Evropi.

→ **Kaj pa po Colonu? In kje?**

Takoj po Colonu me čaka doma študij La Rondine in Tosca. Posvetila se bom vajam in svoji hčerki ter nekaj manjših koncertov, med drugimi tudi Astorja Piazzole in njegovih tangov. To mi je nov izziv, ki sem ga pripeljala iz Argentine domov.

→ **Hvala za vaš čas in še toliko bolj za vaše petje. Upamo, da vas spet kdaj slišimo tu. Vse dobro!**

Rok Fink

Lektorirala: Tjaša Lorbec

SABINA CVILAK IN PODPISANI

ARGENTINA | VOLITVE 2023

V nedeljo, 19. oktobra, je v Argentini potekal drugi krog predsedniških volitev, zadnje dejanje kar precej dolgega volilnega procesa 2023. Po avgustovskih primarnih volitvah je bil prvi krog splošnih in predsedniških volitev določen za 22. septembra.

Izid je bil kar presenetljiv, predvsem ob upoštevanju velike prednosti, ki jo je pridobil novoizvoljeni predsednik.

Skupno število volilnih upravičencev:

35.193.985

Število volišč: 103.772

Volilna udeležba: 76,33% (26.863.246 volilcev)

Rezultati predsedniških volitev

(po provizoričnem štetju)*

UNION POR LA PATRIA

Sergio Massa - Rossi

- 1. krog: 36,69% - 9.645.983 glasov
- 2. krog: 48,10 % - 11.516.542 glasov
- Pridobil 1.870.559 glasov

LA LIBERTAD AVANZA

Javier Milei - Victoria Villarruel

- 1. krog: 29,99% - 7.884.336 glasov
- 2. krog: 55,69 % - 14.476.462 glasov
- Pridobil 6.592.126

Prazne / neveljavne glasovnice: 856.196 (2,49 %)

Nekaj zanimivosti iz rezultatov teh volitev:

- na predsedniških volitvah je Milei zmagal v 21 od 24 provinc
- ko so izbirali provincijske guvernerje so pa Argentinci volili drugače: JxC 11; UxP 10, lokalne stranke 3. Mileiu ni uspelo postaviti niti enega od svojih kandidatov
- v provinci Buenos Aires je bil peronist Axel Kiciloff ponovno izvoljen s 44,89 % (v tej provinci ni drugega kroga)
- v državni prestolnici je s 49,61 % zmagal macrist (JxC) Jorge Macri, nakar je drugouvrščeni peronizem odstopil od drugega kroga
- od 257 sedežev v nižjem domu parlamenta jih bodo v naslednjih dve letih 120 imeli kirchneristi, 119 pa macrizem; v višjem domu (senatu) jih bo za tri leta kirchnerizem imel 37 od 72 in s tem zagotavljal lastni quorum, macrizem pa le 29
- v argentinskem se parlamentu bo novoizvoljeni predsednik moral močno potruditi, da bo pridobil kaj podpore. V nižjem domu (Cámara de Diputados) je skupno 257 poslancev, bloki so sestavljeni (približno) tako: UxP 108; LLA 39; JxC 93; drugi: 8. Višji dom (Senatorji), ki jih je skupno 72 pa: UxP 33; LLA 7; JxC 24.
- v tujini je Milei dosegel 74% oddanih glasov, vendar je glasovalo le 10% upravičencev (skupno je teh 435.556)

• za glasovanje je upravičenih tudi 70.018 zapornikov; volilo jih je 25.866 (37,2%) in med njimi je Sergio Massa prejel 80,2% glasov.

Kdo je novoizvoljeni predsednik Argentine?

Javier Milei je pred nedavnim izpolnil 53 let, po poklicu je ekonomist in ni dolgo, kar se je podal v politične vode. Znano je, da nima družine in da je rad v pasji družbi: enega svojih prvih pozdravov kot novoizvoljeni predsednik je namenil "mojim štirinogim otrokom", ki so res klonirani. Zadnjih nekaj mesecev je v zvezi z mediatično argentinsko humoristko, je pa v času politične kampanje težko ločiti resnično življenje kandidata od premišljenih demagoških potez.

Diplomiral je l. 1993 iz ekonomije na univerzi Universidad de Belgrano. Zaposlitev je dobil v raznih podjetjih, obenem pa predaval na univerzah UBA in UADE.

V zadnjem desetletju je postal znan zaradi prisotnosti na javnih medijih. Sprva so to bili strokovni prispevki v časopisih, kasneje se je pa posvetil televizijskim debatam in programom, v katerih je izstopal zaradi govornice brez filtrov in posebnega načina nastopanja.

Leta 2021 je bil izvoljen za poslanca v Nacionalni parlament.

Njegovo delo v parlamentu je najbolj znano zaradi tega, ker svojo poslansko plačo vsak mesec javno žreba. Sicer pa ni član nobene od poslanskih komisij, ni kot avtor predstavil nobenega zakonskega predloga -s svojim pod-

pisom jih je spremljal 28-, njegova prisotnost na debatah je bila 87,5%, pri glasovanjih pa 56,78%.

Njegova predsedniška kampanja je navdušila predvsem mlade. Ti so bili prevzeti zaradi njegovih izjav (številni jih označijo za ekstremistične in celo fašistične), znal je pa tudi prodreti v njihove kroge: kampanjo je bolj kot po klasičnih tirih v veliki meri usmeril na socialna omrežja.

Kaj se pa dogaja v dneh po njegovi izvolitvi?

Eden od najbolj zaskrbljujočih očitkov, ki jih je med kampanjo prejel je bil ta, da je kandidat brez ekipe. Zmaga je dokazala, da je bila ta trditev do neke mere resnična.

Za sestavo kabinega je Milei primoran, da si izposodi strokovnjake iz drugih strank in celo kandidate, ki jih je sicer na volitvah premagal. Prav zaradi tega pa je nekaj njegovih zvestih spremljevalcev že užaljeno zaloputnilo vrata.

Nekatere najbolj razvpite obljube iz daljnega časa kampanje so zdaj v ozadju -dolarizacija države, ukinitve centralne banke- in prva skrb si kratkoročne finance: kako bo država plačala decembrske obveznosti, kaj z inflacijo. Postal je jasno, da jutrišnji dan tokrat ne bo poskrbel sam zase, kot nam pravi Sveto pismo.

Nedvomno pa ne glede na te in druge dvome vsi želimo, da bo Javier Milei uspešen predsednik in da bo našo drago Argentino končno postavil na noge.

Pripravila Mariana Poznič

OB BRANJU MEDDOBJA

*Meddobje, letnik LVII - Št. 1/4, 2023
206. izdaja Slovenske kulturne akcije*

Čas pandemije je že za nami in zdaj smo v obdobju postpandemije. In ta je ena od točk revije Meddobje 2023, v zaglavju Eseji - mislim, da so v letošnjem Meddobju močna točka revije eseji in razprave, in izpostavil bi esej Marka Mizerita Kostelca iz Mehike, ki piše »Postpandemija, novi humanizem, umetna inteligenca«. Posthumanizem, na splošno znan (ali v istem semantičnem polju) tudi kot transhumanizem, in umetna inteligenca, ki povzroča vznemirjenost in o kateri Elon Musk s preprostim namenom da polemizira v X opozarja na meje, ki jih še ne poznamo. Transhumanizem ali posthumanizem sta oznaki, poimenovanja, tako kot je npr. Claudia Costa to dobo poimenovala doba Tehnocena. Marko Mizerit podrobno analizira to temo, analizira sedanje razmere in označuje smer k posthumanizmu, ne brez dvomov, vendar z gotovostjo, da se je svet spremenil in ne bo šel nazaj, se pravi, da so novi izzivi realnost, ki jo vsekakor zaznamujejo tehnološke spremembe in novo pojmovanje o biti človek. Čeprav je umetno inteligenco mogoče uporabiti na pozitiven način, je treba sprejeti tudi njeno negativno plat. Mizerit navaja vse aktualne tips: podnebne spremembe, umetna inteligenca, lažne novice (fake news), preobrazbo v izobraževanju, vojno v Ukrajini itd.

Nekateri citati, npr. Slavoja Žižka, so znak negotovosti pred resničnostjo, ki je navsezadnje resničnost in mi smo v njej. In to sprejemanje ali prilagajanje resničnosti je mogoče opaziti tudi v poeziji objavljeni v tem Meddobju 2023: Lev Detela se aktualizira s pojmi in situacijami današnjega časa. Moramo biti sodobni, se modernizirati, čeprav mislim, da se bomo modernizirali šele v grobu; a zdaj pa nas pestijo hitre in morda še nezaslišane transformacije tehnološkega napredka in novih oblik družbe.

Ali so ostali še kakšni romantični pesniki? Da. Lojze Lavrič. Lavrič je pesnik, s katerim bi v baru spili pijačo; v njegovih pesmih je izdaja, so noži ki bolijo, na koncu pa v zrak vrže »ne bo me pozabila« in udari po mizi. A ni to v bistvu lepota? Saj čeprav je ženska morda že pri petem ljubimcu, obstaja kotiček, kjer vse še

vedno bije nedotaknjeno. Lavrič tokrat opusti balade in se odloči za prosti in razgaljen, predvsem pa iskren, verz.

Med pesmimi Leva Detele pa si izvornost njegovega srečanja s Frankensteinom zasluži poseben odstavek. Poezija »Na sprehodu s Frankensteinom« je v zvezi s transhumanizmom: Frankenstein, ki obžaluje, da je šel po krivi poti (»vse življenje sem zabil na loteriji«), se posvetil pijači ter celo ne ve, ali je moški ali ženska, v sodobni »perspektivi spola«, kjer se mora človek odločiti, ali je moški, ženska, koza ali kot tisti »slavni« uporabnik instagrama, ki se samoznava pes in je lajal pred kamero. Detelovo pero je ostro v opisu tega Frankenstein: »sestavljen sem iz pokvarjenih delov / inženir ni imel pravega okusa / ni me naredil po božji podobi / zato je zdaj vse narobe«. Bitje nima ne očeta ne matere, nima jasnega spola, pravi: »raje bi bil ženska«. Na koncu sogovorniku reče, naj ga pusti pri miru: »dovoli da v miru / popijem laško pivo«. Transhumanistična creatura ima svoje krize, svoje nezadovoljstvo. Toda paradoksalno je videti kot zelo človeški in obremenjen s težavami, ki so človeške, čeprav je stvaritev tehnologije, ki si jo je Mary Shelley zamislila v daljnih časih in ki je daleč od te današnje tehnologije, ki stremi k možnemu in ne k pravlji.

Ostali pesniki v tem Meddobju so: Gabriel Žužek, pesnik zrelega verza, ki vstopa v svoj svet ter se razsvetljuje ne da bi zapadel v odvrtačajoči hermetizem; notranjost, zlasti v drugi pesmi »Premirjek«, je svetleča. In prevod Vinka Rodeta je pravilen. Angela Cukjati, zvesta sama sebi, vedno skozi isti ton sentimentalnosti, ki je njena last, ne pušča dvoma, da je ta poezija njena. Gregor Papež, zvest samemu sebi, ne pušča dvoma, da se poezija ni rodila zanj (ali obratno). Na zadnje, Damijan Ahlin prispeva štiri minimalistične pesmi.

A se vračam: esej je letos v Meddobju močna stran. Janez Zorec – v eseju ki je eden od vrhuncev Meddobja – prinaša spis, ki se začne z likom Blaisa Pascala. Teologija in filozofija se odpirata skozi različne postavke, npr. Znanost, vera in družba, in citiram: »Predočuje se nam uporaba jedrske energije, zadržanje pred današnjo škodljivo ideološko obarvano ekologijo, pa nič manj odnos do brezbrizne raziskave na

zarodku, na celici, na kloniranju in nad drugimi neodgovornimi genetskimi manipulacijami. K tem pa lahko prištejemo še deviantno 'woke' ideologijo ameriškega marksizma in dokaj produkt liberalno-libertarijanstva, skupno z tiranijo, s katero prevratno poplavlja svet zloglasno gibanje LGBT+. Z zmotnimi in neznanstvenimi razlogi so pripadniki teh miselnosti danes zelo vplivni v medijih in političnih krogih, in vodijo v sistematično uničenje bistvenih družbenih stebrov«. Odlomek eseja je dovolj, da daje vedeti bralcu o zanimivosti tega.

Andrej Črnič v »Nepovratno neenotni«, piše esej o političnem položaju v Sloveniji, na drobno o figuri Roberta Goloba, in tudi omenja polemično Prešernovo nagrado Svetlani Makarovič zaradi ideologije (pač »nosi rdečo zvezdo«). In bolj v sociološki liniji, a tudi v zvezi z slovensko aktualnost, Andrej Fink predstavlja esej »Kaj pomeni narodna identiteta«, in objasni na začetku: »Temu spisu ne dajem znanstvenega značaja in v njem ne bom uporabljal citatov. Hočem le pobuditi razmišljanje o tematiki, ki je danes zelo sodobna«. In citiram odlomek: »Ali je danes pojem identitete v globaliziranem človeku sploh še sodoben? Danes opažamo krizo identitet in pojmov. Nekateri (npr. znani sociolog Zygmunt Bauman) trdijo, da je danes vse 'tekoče', torej ni več definiranih identitet.«

Da omenim še enega od močnih del revije: esej Tone Mizerita »Jezik očistimo peg«, ki govori o tujkah v slovenskem jeziku. Izčrpano dokumentirano podaja temeljit pregled različnih primerov rabe tujk. Naslov svojega eseja pojasni sam: »Rado Bordon je že pred desetletji napisal sonet, popolnoma smiseln, sestavljen iz samih tujk, in mu še dal naslov 'Jezik očistimo peg' (izposodil sem si ga za naslov tega članka, saj se ga je tudi on izposodil pri orjaškem Koskemu). Tako glasi: 'Agrikulturni producent stagnira, / stihija dirigira industrijo, / planira ignoran ekonomijo, / inflacija valuto devalvirala'.« Zdi se, danes in v tej deželi, kot da bi bil Rado Bordon prerok: 'Planira ignoran ekonomijo'. V eseju se omenja in citira tudi Metko Mizerit, ki je prav tako v Svobodni Sloveniji, pod naslovom »Kam plovemo?« objavila svoje pomisleke o tujkah. Zaglavje esejev se izpopolni še s »Sveti Janezek Plesalec«, izpod peresa Božidarja Darka Šušteršiča.

Z občutkom obdarjeno je gledališko besedilo Jože Lenarčiča, »Spomini«, predstavljeno leta 2015 na odru, in ki si ga tudi lahko ogledamo na You Tube. Enako lepo je tudi besedilo Martina Sušnika, ki so jo recitali in dopolnili s pevski in plesni vloži petošolci Slovenskega srednješolskega tečaja ravnatelja Marka Bajuka na potovanju v Slovenijo, pod naslovom »Izkoristi dvojno bogastvo«.

Da ne raztegnem to recenzijo: Uvodno misel je napisal Jože Kopeinig (ki je bila uvodna misel na Novoletnem srečanju treh Slovenij, Katoliški dom prosvete v Tinjah, januar 2023). Spremono besedo pa napisal Damijan Ahlin, z naslovom »Kažipot«. Pod zaglavjem Oblednice lahko beremo štiri avtorska dela. To so: Renato Podberšič, »France Kremžar«; Tomaž Simčič, »Luigi Fogár«; Lev Detela, »Tine Debeljak in slovensko-ukrajinska kulturna povezanost«; in Damijan Ahlin: »Pisana beseda kot brezmejna kulturna dediščina«. Pod rubriko Obrabi in Obzorja pa Helena Janežič piše »Materin jezik je dediščina, s pomočjo katere spoznavamo življenje in svet - Dr. Andrej Kobal«.

V zaglavju Knjige, Božidar Bajuk predstavi »Sveta Ciril in Metod v Slovenski književnosti in narodovem spominu«, ter Tone Mizerit knjigo »Brez križa in imena«. Andreja Dolinar pa predstavlja umetnico te številke, »Veronika Šparhaki, duh modernosti«, in štiri reprodukcije njenih del. Kdor bo kupil revijo, bo brez dvoma občudoval umetnost Veronike Šparhaki in čutil, da ni zaman plačal revijo.

Obsežen intervju Erike Jazbar nam na začetku predstavi prejemnika nagrade Vstajenje Dušana Mukiča. Pod naslovom »Človek ima lahko dve domovini, ni treba, da katero od dveh zataji ali zavre« natanko predstavi delovanje in življenje porabskih Slovencev. Tudi pregleda dosedanje dobitnike nagrade, ki so pripadali zdomstvu; zadnje je leta 2019 prejel Tone Mizerit za življenjsko delo. V tej številki Meddobja je njegovo uredniško in tudi prevajalsko delo - prevedel je pesmi Angele Cukjati, esej Marka Mizerita in kratko zgodbo »Straža«. Zdravje nam včasih prepreči, da bi dali najboljše od svojih moči, zato mu želimo, da bi imel pred seboj še veliko let zdravja.

GP

KOLEDAR

2. decembra

Zaključek osnovnih šol

ob 21.30: Mladinsko miklavževanje v Slomškovem domu

3. decembra

Otvoritev sezone v Naši domačiji

8. decembra

Prvo sv. Obhajilo

16. decembra ob 19.30

Božični koncert v kapeli Sagrado Corazón San Martinu

17. decembra

Božični koncert v cerkvi Nuestra Señora del Carmen v Ramos Mejii

24. decembra

Slovenska polnočnica v cerkvi Marije Pomagaj

OSEBNE NOVICE

DIPLOMA

16. novembra je na Državni Univerzi La Matanza, zaključil študije **Luka Martin Ravnik** in postal arhitekt. Čestitamo!

SVOBODNA SLOVENIJA

Hvala, ker sodeluješ pri anketi, ki nam bo pomagala pri izboljšanju rednega delovanja.

[Povezava](#)

“ ZA RAZMISLEK IN NASMEH ”

“En dober pregovor na dan, prežene slabo voljo stran”

PREGOVORI IN CITATI

LEV

Argentina je izvolila novega predsednika. V drugem krogu volitev je bil izvoljen Javier Milei, ki je s 56 odstotki glasov premagal gospodarskega ministra sedanje levosredinske vlade Sergia Masso. Milei, liberalni ekonomist, je bil leta 2021 izvoljen v državni zbor za svojo novoustanovljeno stranko Libertad avanza (Svoboda napreduje) in je v predvolilni kampanji znal prepričati Argentine, ki so nezadovoljni s sedanjo vlado zaradi korupcije in hude gospodarske krize.

Med drugimi nadevki Mileijeva imenujejo »Lev«. Tudi sam je rad uporabil to metaforo med kampanjo: »Jaz sem lev in prihajam, da uničim model politične kaste«, je obljubil. Na Twitterju je objavil sliko rjovečega leva in v hebrejščini napisan odlomek Svetega pisma »Če lev rjovi, kdo bi se ne bal?«. Na vsakem predvolilnem združenju je ponavljal: »Ne prihajam, da vodim jagnjeta, prihajam, da prebudim leve«.

Kakšen pa je bil odmev Mileijeve zmage v slovenskih medijih?

• “Norec, Lev, Lasulja”. Kdo je Javier Milei, novi predsednik Argentine?

N1Info.si

• Bo človek, ki se pogovarja s svojim mrtvim psom, zakuhal novo veliko vojno? Norec, El Loco po špansko. Takšen je eden od vzdevkov novega argentinskega predsednika Javierja Mileia. Ekonomista radikalnih, »anarhokapitalističnih« zamisli, ki je bil v preteklosti inštruktor tantričnega seksa in ki politične nasvete s pomočjo spiritualističnega medija išče pri svojem pokojnem psu. Še zlasti so nanj postali pozorni Britanci, saj hrepeni po

njihovih Falklandskih otokih, zaradi katerih je leta 1982 izbruhnila argentinsko-britanska vojna.

Siol.net

• Argentina ima novega predsednika: Javier Milei je nekdanji televizijski komentator, ki ga primerjajo z Marvelovim »volčjim« likom Wolverinom in nekdanjim ameriškim predsednikom Trumpom, v domovini se ga je prijel vzdevek »norec«, znan pa je tudi po številnih kletvicah in obljubah, da se bo »z motorno žago lotil državnega stroja«.

Družina.si

• Po nasvet o politiki k svojim kloniranim psom. Kdo je novi argentinski predsednik? Poznan je pod imeni norec, lasulja, volk. Spolna vzgoja je marksistična zarota za uničenje družin, doma ima klonirane mastife, ki so njegovi »otroci s štirimi tačkami«, ljudem pa bi po njegovem mnenju moralo biti dovoljeno prodajati organe. O kom govorimo? O novem argentinskem predsedniku, kakopak, Javierju Mileiu.

24ur.com

• Kljub vsemu odporu je na predsedniških volitvah v Argentini proti levičarskemu gospodarskemu ministru Sergiu Massi zmagal radikalni tržno-liberalni ekonomist Javier Milei. Južnoameriško državo seveda čaka korenita sprememba – in zanimiv kader.

Demokracija.si

• Argentinci na položaj predsednika izvolili desničarskega populista Javierja Mileija, ki za nacionalno valuto obljublja ameriški dolar, liberalizacijo zakonov o orožju, boj proti splavu ... Pa tudi konec ropanja države.

Večer.com

• Novoizvoljeni argentinski predsednik ni libertarec, kot se predstavlja, pod površino se skriva - fašist. Milei je obljubil, da se bo spopadel z inflacijo in državo sredi gospodarske

krize spravil na pravo pot. Toda njegova politika najverjetneje ne bo zdravilo za argentinske težave in bo najbrž samo še bolj škodovala državi.

Insajder.com

• Javier Milei, jezni mož z motoro v predsedniški palači. Nihče ne ve, kaj se bo v Argentini dogajalo po 10. decembru, ko bo Milei uradno prevzel predsedniško funkcijo. Gotovo pa državo čakajo napeti časi.

Delo.si

Leve tudi omenja mnogo pregovorov:

- Vojska slonov, ki jo vodi lev, bo vedno premagala vojsko levov, ki jo vodi slon. (afriški pregovor)
- Vsak pes je doma lev. (angleški pregovor)
- Srečnejši je sestradan šakal v puščavi kot sit lev v kletki. (arabski pregovor)
- Če imaš kremplje še nisi lev. (arabski pregovor)
- Tudi lev se mora braniti pred muho. (nemški pregovor)
- Tvoj jezik je lev: če ga privežeš, te bo varoval, če ga spustiš, te bo raztrgal. (arabski pregovor)
- Laže, kot lev v kletki. (slovenski pregovor)
- Če si lev, rjovi. Če si osel, molči. (slovenski pregovor)
- Ne zbučaj leva, ko spi. (balkanski pregovor)
- Po krempljih spoznaš leva, po dejanjih človeka. (slovenski pregovor)
- Lev ni tako strašen, kot ga slikajo. (španski pregovor)

Izbral: Jože Jan

PROŠNJA ZA POMOČ

Pozdravljeni! Sem Katarina Gomboc Čeh iz Slovenije. Na Univerzi v Novi Gorici delam doktorat iz govora slovenskih izseljencev. Iščem materne govorce slovensščine v Argentini, ki bi sodelovali v mojih raziskavah. Imam štiri online eksperimente, toda iščem neko skupnost, ki bi lahko na enem mestu zbrala in povežala več ljudi, da bi sodelovali v eksperimentu (ki sicer poteka individualno). Žal so v Argentini ravno poletne počitnice in razne šole, tečaji ne potekajo... Zanima me, ali imate vi morda kakšna redna srečanja ali e-maile ljudi, ki bi lahko sodelovali. Lahko se srečamo tudi na ZOOM-u. Za sodelovanje v raziskavi dobijo udeleženci tudi darilce. Hvala iz srca in vse lepo!

Katarina

Naša domačija vabi na

OTVORITEV SEZONE 2023 2024

3. decembra

Blagoslov vode in prostorov
Skupno kosilo ob 13. uri

Vsi lepo vabljeni!

Nedelja, 10. december

MIKLAVŽEV DAR

Nabirka med mašo in po domovih
ZA POMOČ POTREBNIM ROJAKOM

Svobodno Slovenijo podpirajo

KOPAC S.A.
Fábrica de tubos y envases de cartón

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE ZA SLOVENCE V
ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Grupo HZ

Antonio Podržaj e Hijos S.R.L.

BAJDA s.r.l.